

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 114

Decembrie 2008

---

## ***K.U. c. Finlandei - 2872/02***

Hotărâre 2.12.2008 [Secția IV]

### **Articolul 8**

#### **Articolul 8-1**

#### **Respectarea vieții private**

Imposibilitatea de a obliga furnizorul de servicii Internet să divulge identitatea unei persoane căutate pentru plasarea pe un sit de întâlniri a unui anunț indecent privindu-l pe un minor: *violare*

*În fapt:* În 1999, un individ necunoscut a publicat un anunț de natură sexuală pe un sit Internet de întâlniri, în numele reclamantului, care avea doisprezece ani la acel moment, fără cunoștința acestuia. Anunțul oferea detalii privind vârsta reclamantului, anul nașterii și trăsăturile fizice spunând că acesta era în căutarea unei relații intime cu un bărbat. Anunțul conținea, de asemenea, un link cu trimitere la pagina web a reclamantului, unde puteau fi găsite fotografia și numărul lui de telefon. Reclamantul a aflat de anunț atunci când a primit un e-mail de la un bărbat care îi propunea să se întâlnească. O plângere a fost depusă la poliție, dar furnizorul de servicii Internet a refuzat să divulge identitatea persoanei care a plasat anunțul invocând motive de confidențialitate. Ulterior, judecătoria a respins cererea depusă de poliție în temeiul Legii cu privire la Urmărirea Penală pentru obținerea unui ordin ce avea să oblige furnizorul de servicii să divulge identitatea persoanei care a publicat anunțul. Instanța a reținut că nu exista nicio prevedere legală expresă cu privire la infracțiunile mai puțin grave, cum ar fi calomnia, care ar fi putut fi folosită pentru a obliga un furnizor de servicii internet să nu țină cont de regulile referitoare la secretul profesional și să divulge informația cerută. Curtea de Apel a confirmat această decizie iar Curtea Supremă a declarat recursul inadmisibil.

*În drept:* Deși dreptul intern încadrează cauza reclamantului în infracțiunea de calomnie, având în vedere riscul pentru integritatea fizică și psihică a reclamantului și vârsta sa vulnerabilă, Curtea preferă să examineze cazul prin prisma noțiunii de viață privată. Publicarea pe Internet a anunțului despre reclamant a constituit o faptă penală, care a avut drept efect transformarea unui minor într-o țintă pentru pedofili. Un astfel de comportament trebuie să fie pedepsit penal iar pentru asigurarea eficienței caracterului disuasiv al pedepsei este necesar de a asigura o investigare și o urmărire penală adecvată. Copiii și alte persoane vulnerabile trebuie să beneficieze de protecția Statului în cazul unor ingerințe atât de grave în viața lor privată. Posibilitatea obținerii despăgubirilor de la o terță parte, în cazul de față de la furnizorul de servicii Internet, nu este un remediu suficient. Este necesar să existe un remediu care să permită identificarea și tragerea la răspundere a infractorului, în cazul de față a persoanei care a plasat anunțul, iar victima să poată obține o despăgubire financiară din partea lui. Guvernul nu poate pretinde că nu a avut posibilitatea să pună la punct un sistem de protecție al copiilor împotriva pedofililor de pe Internet în condițiile în care problema abuzului sexual al copiilor și pericolului Internetului folosit în scopuri criminale era bine cunoscută la momentul producerii incidentului.

Deși libertatea de exprimare și confidențialitatea comunicărilor sunt preocupări primordiale iar utilizatorii mijloacelor de telecomunicație și a serviciilor Internet trebuie să aibă garanția că intimitatea lor și libertatea lor de exprimare sunt respectate, această garanție nu trebuie să fie absolută, ci trebuie sacrificată, dacă este cazul, în prezența altor imperative legitime, cum ar fi prevenirea dezordinii și prevenirea infracțiunilor penale sau protecția drepturilor și libertăților altora. Legislatorul trebuia deci să ofere un cadru legal care să permită reconcilierea acestor interese concurente. Deși un astfel de cadru a fost ulterior introdus de legea cu privire la exercitarea libertății de exprimare în mijloacele media, acesta nu exista la momentul faptelor. Prin urmare, Statul nu a reușit să protejeze dreptul reclamantului la respectul vieții private, acordând prioritate cerințelor de respectare a confidențialității în detrimentul integrității sale fizice și morale.

*Concluzie:* violare (în unanimitate)

Articolul 41 - EUR 3,000 pentru daune morale.

---

© Consiliul European/Curtea Europeană a Drepturilor Omului  
Acest rezumat redactat de Grefă nu obligă Curtea.

Apăsați aici pentru [Notele de Informare referitoare la jurisprudență](#)

**© Consiliul European/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului European ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația

de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int)

**© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int).

**© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.**

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe ([www.coe.int/humanrightstrustfund](http://www.coe.int/humanrightstrustfund)). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : [publishing@echr.coe.int](mailto:publishing@echr.coe.int)